

Čj. UOOU-06974/15-3

PŘÍKAZ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, vydává dne 20. července 2015 v souladu s § 150 odst. 1 správního řádu tento příkaz:

Je prokázáno, že účastník řízení: společnost Česká pojišťovna a.s., se sídlem Spálená 75/16, 113 04 Praha 1, IČ: 45272956, jako správce osobních údajů svých klientů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., tím, že nezajistil, aby nebyly v přesně určené době mezi 28. listopadem a 12. prosincem 2014 zpřístupněny neoprávněné osobě 234 dopisy obsahující osobní údaje, které byly opatřeny datem od 28. do 30. listopadu 2014 a odeslány účastníkem řízení, a to konkrétně:

- 182 dopisů označených „Informace k výplatě pojistného plnění“, které obsahovaly osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení a rodné číslo pojištěného, příp. adresa jeho bydliště, číslo pojistné smlouvy, informace o pojistné události (datum úrazu, číslo pojistné události, číslo účtu, na který má být plněno, výše pojistného plnění, výpočet pojistného plnění včetně lékařem stanovené diagnózy dle položky oceňovací tabulky), v některých případech jméno, příjmení (příp. nahrazeno označením „zákonný zástupce“ pojištěného) a adresa bydliště adresáta,
- 19 dopisů označených „Informace o výši pojistného plnění“, které obsahovaly osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení a adresa bydliště adresáta, číslo pojistné smlouvy, informace o pojistné události (identifikační údaje pojištěného, datum úmrtí, číslo pojistné události, výše pojistného plnění),
- 12 dopisů označených „Informace k pojistné události“, které obsahovaly osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení a rodné číslo pojištěného, příp. adresa jeho bydliště, číslo pojistné smlouvy, informace o pojistné události (číslo pojistné události, odůvodnění, proč nevznikl nárok na plnění), v některých případech jméno, příjmení (příp. nahrazeno označením „zákonný zástupce“ pojištěného) a adresa bydliště adresáta,
- 11 dopisů označených „Žádost o zaslání doplňujících podkladů“, které obsahovaly osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení a adresa bydliště adresáta, číslo pojistné smlouvy, informace o pojistné události (identifikační údaje pojištěného, datum úmrtí, číslo pojistné události),

- 3 dopisy označené „Informace k žádosti o pojistné plnění“, které obsahovaly osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení a rodné číslo pojištěného, příp. adresa jeho bydliště, číslo pojistné smlouvy, informace o pojistné události (číslo pojistné události, odůvodnění, proč jsou nároky promlčeny), v některých případech jméno, příjmení (příp. nahrazeno označením „zákonný zástupce“ pojištěného) a adresa bydliště adresáta,
- 3 dopisy označené „Informace k doplatku pojistného plnění“, které obsahovaly osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení a rodné číslo pojištěného, příp. adresa jeho bydliště, číslo pojistné smlouvy, informace o pojistné události (datum úrazu, číslo pojistné události, číslo účtu, na který má být plněno, výše pojistného plnění, výpočet pojistného plnění včetně lékařem stanovené diagnózy dle položky oceňovací tabulky), jméno, příjmení (příp. nahrazeno označením „zákonný zástupce“ pojištěného) a adresa bydliště adresáta,
- dopis označený „Dodatek k pojistné smlouvě“, který obsahoval osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, adresa bydliště a rodné číslo pojištěného, číslo pojistné smlouvy, informace o pojistné události (číslo pojistné události, informace o přiznání invalidního důchodu),
- dopis označený „Informace o výplatě pojistného plnění a o změně pojistné smlouvy“, který obsahoval osobní údaje v rozsahu jméno příjmení a rodné číslo pojištěného dítěte, číslo pojistné smlouvy, informace o pojistné události (jméno, příjmení a rodné číslo pojištěného, číslo pojistné události, datum úmrtí pojištěného, výše důchodu, který bude vyplácen), jméno, příjmení a adresa bydliště adresáta,
- dopis označený „Sdělení o zániku pojistné smlouvy“, který obsahoval osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, adresa bydliště pojištěného, číslo pojistné smlouvy, informace o zániku pojistné smlouvy a výše odbytného,
- a dopis označený „Ukončení zproštění od placení pojistného“, který obsahoval osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, adresa bydliště pojištěného, číslo pojistné smlouvy a informace o ukončení zproštění od placení pojistného,

porušil povinnost stanovenou v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů,

a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb., neboť nepřijal nebo neprovedl opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování osobních údajů, za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 250.000 Kč
(slovy dvě stě padesát tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČ účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Podkladem pro vydání tohoto příkazu je kontrolní protokol čj. UOOU-12376/14-13 ze dne 4. května 2015 pořízený podle zákona č. 101/2000 Sb. a zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), inspektorkou Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) PaedDr. Janou Rybínovou v rámci kontroly provedené ve dnech 16. ledna až 29. dubna 2015 u společnosti Česká pojišťovna a.s., včetně vyřízení námitek předsedou Úřadu čj. UOOU-12376/14-17 ze dne 11. června 2015.

Ze spisového materiálu vyplývá, že účastník řízení zaslal neoprávněně osobě 238 dopisů (celkem 608 listů formátu A4), které byly opatřeny datem od 28. do 30. listopadu 2014 a které tato osoba následně zaslala Úřadu jako přílohu anonymního podnětu doručeného Úřadu dne 12. prosince 2014. Konkrétně se jednalo o následující dopisy:

- 182 dopisů označených „Informace k výplatě pojistného plnění“, které obsahovaly osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení a rodné číslo pojištěného, příp. adresa jeho bydliště, číslo pojistné smlouvy, informace o pojistné události (datum úrazu, číslo pojistné události, číslo účtu, na který má být plněno, výše pojistného plnění, výpočet pojistného plnění včetně lékařem stanovené diagnózy dle položky oceňovací tabulky), v některých případech jméno, příjmení (příp. nahrazeno označením „zákonný zástupce“ pojištěného) a adresa bydliště adresáta,
- 19 dopisů označených „Informace o výši pojistného plnění“, které obsahovaly osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení a adresa bydliště adresáta, číslo pojistné smlouvy, informace o pojistné události (identifikační údaje pojištěného, datum úmrtí, číslo pojistné události, výše pojistného plnění),
- 12 dopisů označených „Informace k pojistné události“, které obsahovaly osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení a rodné číslo pojištěného, příp. adresa jeho bydliště, číslo pojistné smlouvy, informace o pojistné události (číslo pojistné události, odůvodnění, proč nevznikl nárok na plnění), v některých případech jméno, příjmení (příp. nahrazeno označením „zákonný zástupce“ pojištěného) a adresa bydliště adresáta,
- 11 dopisů označených „Žádost o zaslání doplňujících podkladů“, které obsahovaly osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení a adresa bydliště adresáta, číslo pojistné smlouvy, informace o pojistné události (identifikační údaje pojištěného, datum úmrtí, číslo pojistné události),
- 3 dopisy označené „Informace k žádosti o pojistné plnění“, které obsahovaly osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení a rodné číslo pojištěného, příp. adresa jeho bydliště, číslo pojistné smlouvy, informace o pojistné události (číslo pojistné události, odůvodnění, proč jsou nároky promlčeny), v některých případech jméno, příjmení (příp. nahrazeno označením „zákonný zástupce“ pojištěného) a adresa bydliště adresáta,
- 3 dopisy označené „Informace k doplatku pojistného plnění“, které obsahovaly osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení a rodné číslo pojištěného, příp. adresa jeho bydliště, číslo pojistné smlouvy, informace o pojistné události (datum úrazu, číslo pojistné události, číslo účtu, na který má být plněno, výše pojistného plnění, výpočet pojistného plnění včetně lékařem stanovené diagnózy dle položky oceňovací tabulky), jméno, příjmení (příp. nahrazeno označením „zákonný zástupce“ pojištěného) a adresa bydliště adresáta,

- dopis označený „Dodatek k pojistné smlouvě“, který obsahoval osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, adresa bydliště a rodné číslo pojištěného, číslo pojistné smlouvy, informace o pojistné události (číslo pojistné události, informace o přiznání invalidního důchodu),
- dopis označený „Informace o výplatě pojistného plnění a o změně pojistné smlouvy“, který obsahoval osobní údaje v rozsahu jméno příjmení a rodné číslo pojištěného dítěte, číslo pojistné smlouvy, informace o pojistné události (jméno, příjmení a rodné číslo pojištěného, číslo pojistné události, datum úmrtí pojištěného, výše důchodu, který bude vyplácen), jméno, příjmení a adresa bydliště adresáta,
- dopis označený „Sdělení o zániku pojistné smlouvy“, který obsahoval osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, adresa bydliště pojištěného, číslo pojistné smlouvy, informace o zániku pojistné smlouvy a výše odbytného,
- dopis označený „Ukončení zproštění od placení pojistného“, který obsahoval osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, adresa bydliště pojištěného, číslo pojistné smlouvy a informace o ukončení zproštění od placení pojistného,
- 2 dopisy označené „Určení obmyšlené osoby“ a 2 dopisy označené „Žádost o určení obmyšlené osoby“, které obsahují výlučně informace týkající se zemřelých osob.

Na tomto místě je nezbytné uvést, že dopisy označené „Určení obmyšlené osoby“ a „Žádost o určení obmyšlené osoby“ nebral správní orgán z hlediska předmětu tohoto řízení v úvahu, neboť obsahují pouze informace týkající se zemřelých osob.

Ze spisového materiálu, zejména z úředního záznamu čj. UOOU-12376/14-6 ze dne 6. února 2015 ve spojení s „Doplněním vyžádaných k provedenému kontrolnímu úkonu“ doručenému Úřadu dne 23. února 2015, dále vyplývá, že neoprávněných příjemců zásilek bylo celkem 9 a bylo jim zasláno 1002 zásilek [z toho 608 dokumentů označovaných účastníkem „Informace o výplatě PP“, 121 „Umr_informace o výši plnění“, 91 „TN_Sdělení o snížení PP za TN“, 52 „Sdělení k nahlášené PU – nelikvidní“, 30 „Umr_žádost o doklady“, 17 Umr_notář, soud, 17 Zpráva soudu (notáře)“, 10 Spr_Potvrzení o provedení změny, ostatních typů zásilek bylo méně než 10].

Ze spisového materiálu dále vyplývá, že k rozeslání dopisů došlo na základě softwarové chyby, která se projevila následně poté, co pracovníci oddělení IT účastníka řízení stávající software, používaný účastníkem řízení ke generování, tisku, obálování a distribuci korespondence, rozšířili o novou funkci, která přímo nesouvisela s generováním, tiskem, obálováním a distribucí korespondence. Jednalo se o chybu při vytváření softwaru a o nezohlednění jeho nových funkcionalit v testovacích scénářích při uvedení do rutinního provozu. Celý „balík dopisů“ byl v rámci procesu odesílání korespondence vložen do jedné obálky adresované konkrétnímu klientovi a následně doručen.

O nesprávném zaslání dopisů klientům se měl účastník řízení dozvědět prostřednictvím namátkové kontroly tiskové dávky v provozu IT, ten samý den přišel reklamovat doručení klient účastníka řízení a tentýž den byla chyba telefonicky a následně e-mailem ohlášena manažerem obchodu a regionálním ředitelem na Tým linky podpory. Po obdržení informace o nesprávném doručení zásilek byly okamžitě zastaveny veškeré činnosti související s doručováním zásilek. Účastník řízení

neprodleně identifikoval všech 9 adresátů, které kontaktoval, a v osmi případech obdržel zpět nesprávně odeslané zásilky; v jednom případě zpět zásilku nedostal, když se jednalo zřejmě o zásilku, která byla doručena Úřadu spolu s podnětem. Následně byly jednotlivé dopisy znovu zaslány oprávněným klientům.

Současně účastník řízení dle svého vyjádření přijal okamžitá, střednědobá a dlouhodobá opatření (včetně celkové změny softwaru, zaměřené především na kontrolu výstupů korespondence), aby se zabránilo opakování této chyby.

V průběhu kontroly předložil účastník řízení jak vnitřní dokumenty (Interní směrnice PS 0104 Zajištění ochrany osobních údajů v České pojišťovně a.s., PS0105 Klasifikace informačních aktiv, PS 0612 Detailní bezpečnostní politika pro koncové uživatele IT, PS 0693 Zásady IT bezpečnosti, V-646/2010 Interní pravidla outsourcingu v České pojišťovně a.s., Pracovní směrnice 207 Kontrola centrálních tisků), tak přehled smluvních vztahů se třetími stranami upravujícími oblast zpracování a ochrany osobních údajů. Současně účastník řízení předložil při kontrole přehled přijatých technicko-organizačních opatření k ochraně osobních údajů platných v době, kdy došlo k neoprávněnému odeslání korespondence nesprávným adresátům, se zaměřením na to, jaká kontrolní opatření byla u účastníka řízení aplikována v oblasti odesílání korespondence klientům, např. technologické testy, namátková kontrola tiskových výstupů před fyzickým tiskem korespondence ve specializovaných týmech, pravidelná namátková kontrola tiskových výstupů před předáním k fyzickému tisku a obálování a namátková kontrola fyzických tiskových výstupů.

Ze spisového materiálu dále vyplývá, že zpožděním při odeslání dokumentů nevznikla správným adresátům újma. Z největší části se jednalo o dopisy informující klienty o výplatě pojistného plnění z pojistných událostí, avšak samotná výplata pojistného plnění není nijak podmíněna odesláním tohoto typu dokumentu. Pojistné plnění klienti obdrželi v zákonem stanovených lhůtách.

K předmětu řízení lze konstatovat, že zásilky obsahovaly shora uvedené osobní údaje klientů a třetích osob ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., tedy osobní údaje včetně citlivých údajů vypovídajících o zdravotním stavu ve smyslu § 4 písm. b) tohoto zákona.

Dále lze konstatovat, že odeslání předmětných dopisů klientům je výsledkem řady automatických i manuálních operací účastníka řízení, během kterých byly k pojistné události přiřazeny další údaje z jednoho či více informačních systémů účastníka řízení, tyto údaje pak byly zformátovány do formy vlastního dopisu, vytištěny, zaobálovány a odeslány, jednalo se tedy o zpracování osobních údajů ve smyslu § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb.

K předmětu řízení lze dále konstatovat, že účastník řízení je správcem osobních a citlivých údajů svých klientů a dalších osob, jejichž údaje byly uvedeny v předmětných dopisech, ve smyslu ustanovení § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., a jako takový je povinen dodržovat při zpracování osobních údajů povinnosti stanovené zákonem č. 101/2000 Sb., včetně povinnosti vyjádřené v § 13 odst. 1 tohoto zákona. Podle tohoto ustanovení je správce osobních údajů povinen přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, resp. k jejich neoprávněnému zpracování.

Povinnost dle § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. a této povinnosti odpovídající skutková podstata správního deliktu je formulovaná jako odpovědnost za následek. Dle názoru správního orgánu není ve vyjádření skutkové podstaty správního deliktu klíčový pojem „přístup“, ale „povinnost přijmout taková opatření“, které mají tomuto přístupu zabránit, a to bez ohledu na to, zda se jedná o přístup bez překážek nebo nějakým způsobem ztížený. Za opatření přijatá s cílem zamezit tomuto neoprávněnému přístupu lze považovat např. osobní fyzickou kontrolu odchozí pošty, je zde ale nesporné, že i při přijetí těchto opatření došlo k neoprávněnému přístupu k osobním údajům. Dojde-li tedy k následku předvídanému v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. (neoprávněnému přístupu k osobním údajům apod.), což je v této věci nepochybné, znamená to, že se správce osobních údajů dopustil také správního deliktu.

Správní orgán v této souvislosti odkazuje na argumentaci Nejvyššího správního soudu k problematice objektivní odpovědnosti za správní delikt v rozsudku čj. 9 As 36/2007-59 (byť v jiné oblasti veřejného práva a bez výslovného zakotvení liberačního ustanovení). Dle názoru správního orgánu je pojem „přijmout taková opatření“ v normě ukládající primární povinnosti (tj. v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb.) nutno považovat za synonymum pojmu zajistit. Oba tyto pojmy je poté třeba dle názoru správního orgánu interpretovat jako garanci správce osobních údajů za bezpečnost zpracování osobních údajů, tedy za to, že se s osobními údaji např. neseznámí žádná nepovolaná osoba. Jedině tento výklad je schopen zajistit efektivní fungování právní normy a naplnění jejího elementárního smyslu a účelu, kterým je naplnění práva každého na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromí (viz opět rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 9 As 36/2007-59, www.nssoud.cz).

Skutková podstata správního deliktu dle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb. poté hovoří o nepřijetí nebo neprovedení opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování. S ohledem na shora uvedený výklad § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. je správní orgán toho názoru, že použití pojmů „nepřijme nebo neprovede“ nic nemění na charakteru odpovědnosti správce za nesplnění povinnosti dle § 13 zákona č. 101/2000 Sb.; uvedení bezpečnostních opatření v život, tak aby plnila svůj smysl a účel, nelze jiným způsobem, než jejich přijetím a provedením, přičemž tyto dva pojmy dle názoru správního orgánu současně plně pokrývají a vystihují všechny možné způsoby naplnění účelu bezpečnostních opatření; jinými slovy, s bezpečnostními opatřeními nelze dělat nic jiného, než je přijmout a provést. Správní orgán je proto toho názoru, že dikce § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb. nedává ani účastníkovi řízení prostor k tomu, aby prokazováním svého preventivního jednání popřel, že k naplnění skutkové podstaty deliktu došlo, byl-li přístup neoprávněné osoby k osobním údajům nepochybně prokázán.

Ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. je formulováno tak, že právnická osoba, nebo fyzická osoba podnikající podle zvláštních předpisů, za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Posuzování naplnění liberačního ustanovení je přitom závislé vždy na konkrétních okolnostech daného případu a nelze jej dle názoru správního orgánu jakkoliv předem zobecnit (při současném respektování limitu vyjádřeného v § 2 odst. 4 správního řádu).

Správní orgán přitom považuje za nezbytné konstatovat, že v případě ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. (a ostatně všech liberačních ustanovení) se přenáší důkazní břemeno na účastníka řízení a je to on, kdo musí k prokázání liberace navrhnout důkazy (srov. Mates P. a kolektiv: Základy správního práva trestního, 3. vydání, Praha: C.H. Beck, 2002, str. 12; dále také § 52 správního řádu).

Správní orgán proto na základě shora uvedeného posuzoval jednání účastníka řízení z hlediska ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. Správní orgán v této souvislosti uvádí, že vynaložení veškerého úsilí, které bylo možno požadovat, neznamená jakékoliv úsilí, které správce vynaloží, ale musí se ve vztahu ke každému, konkrétně posuzovanému případu, jednat o úsilí maximálně možné, které je správce objektivně schopen vynaložit (zákon používá kritérium veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, a nikoliv např. spravedlivě požadovat, požadovat s ohledem na poměry atp.). V případě účastníka řízení sice došlo k přijetí vnitřních norem k ochraně osobních údajů, to ovšem nemění nic na skutečnosti, že přesto došlo k rozeslání předmětných dopisů s osobními a citlivými údaji neoprávněným osobám. Navíc v případě dokumentace obsahující osobní a citlivé údaje ve větším rozsahu se správní orgán domnívá, že jednoznačně nelze hovořit o vynaložení veškerého úsilí, aby nedošlo k neoprávněnému přístupu k těmto údajům, a to i např. s ohledem na to, kolik listů bylo součástí zásilek odeslaných neoprávněným příjemcům a s přihlédnutím ke skutečnosti, že neoprávněných adresátů bylo dle tvrzení samotného účastníka více. Správní orgán má proto za prokázané, že účastník řízení nevynechal veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, a že nepochybně existovaly další možnosti, jak mohl postupovat, aby zaslání dopisů s osobními a citlivými údaji zabránil; minimálně např. alespoň častou fyzickou namátkovou kontrolou odesílaných dopisů v případech, kdy zásilky vykazovaly některé anomálie, zde zejména jejich rozsah.

Správní orgán považuje ve smyslu § 150 odst. 1 správního řádu skutková zjištění za dostatečná a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že účastník řízení porušil svým jednáním povinnost stanovenou v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů.

Podle § 46 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. se při rozhodování o výši pokuty přihlíží k závažnosti, způsobu, době trvání, následkům protiprávního jednání a k okolnostem, za nichž bylo protiprávní jednání spácháno. Správní orgán v souladu s tímto ustanovením při stanovení výše pokuty vycházel z následujících skutečností.

Z hlediska závažnosti správní orgán hodnotí jako přitěžující kritérium zásah do zákonem chráněných práv, který vyplývá především z velmi širokého rozsahu neoprávněně zpřístupněných osobních údajů, a to včetně údajů citlivých vypovídajících o zdravotním stavu a rodného čísla, jako obecného identifikátoru občana. Tato okolnost současně vyjadřuje následek protiprávního jednání účastníka řízení ve smyslu § 46 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. Za přitěžující okolnost je pak nutno považovat též počet dotčených subjektů údajů, který souvisí s počtem neoprávněně rozeslaných zásilek, jak je vymezen ve výroku tohoto rozhodnutí.

Jako polehčující okolnost pak posoudil správní orgán dobu, po kterou k protiprávnímu jednání došlo, tj. dobu, po kterou software vykazoval při své činnosti chybu, jejímž důsledkem bylo odeslání dokumentů neoprávněnému adresátu. Ve vztahu k okolnostem, za nichž bylo protiprávní jednání spácháno, přihlédl správní orgán jako k polehčující okolnosti ke skutečnosti, že účastník řízení má přijatu řadu opatření směřujících k zabezpečení osobních údajů a k jednání, za které je sankcionován, došlo v důsledku softwarové chyby, která se objevila v souvislosti s rozšiřováním funkčnosti používaných systémů.

Po zhodnocení všech těchto okolností byla uložena sankce ve výši uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. na úrovni 5 % ze zákonem stanovené sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto příkazu.

Poučení: V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu lze u oddělení správních činností proti tomuto příkazu podat ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení odpor, kterým se příkaz ruší a řízení pokračuje.

Příkaz je doručen dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání příkazu do datové schránky.

Praha, 20. července 2015

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
vedoucí oddělení správních činností